

Hr. Thor Pedersen forholder sig meget til, at der konkret er sket noget, der er ulovligt, og jeg vil spørge hr. Thor Pedersen, om han – med sin indsigt på de områder, han har beskæftiget sig med – vil fortælle, hvem der havde det konkrete ansvar for, at vi i ambisagen mistede 4 mia. kr. i anledning af en dom, og vil fortælle, at Folketinget ikke løbende fik de fornødne oplysninger.

Har hr. Thor Pedersen et lige så klart svar på det, som han forlanger at vi i dag skal kunne give i forhold til, om nogen er skyldige i noget?

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Folketinget må altså lægge øre til, at fru Pia Gjellerup overbærende siger, at der er grænser for, hvad der skal drøftes her i dag. Vi har jo i hvert fald set, at statsministeren ikke ønsker at fortælle, om regeringen mener, at skatteministeren har informeret Folketinget korrekt. Og nu har vi også hørt fru Pia Gjellerup sige, at hun heller ikke ønsker at svare på, hvad der kunne have motiveret skatteministeren til at gøre, som han har gjort, nemlig forsøge at lægge ansvaret for en ulovlig beslutning over på embedsmændene.

Hvis skatteministeren ikke vidste, at der var ugler i mosen, allerede da han forsøgte at fralægge sig ansvaret for beslutningen, hvorfor skulle han så lige fra starten forsøge at fralægge sig ansvaret for den beslutning. Det var det, jeg spurgte fru Pia Gjellerup om, og hvortil fru Pia Gjellerup overbærende siger, at der er da grænser for, hvad man skal diskutere.

Det er helt centralt i forståelsen af denne her sag, hvorfor i alverden skatteministeren ikke vil stå ved sin egen beslutning.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg ville meget gerne diskutere natten mellem den 22. og 23. august, hvis jeg fandt antydningen af, at der var uoverensstemmelse mellem, hvad skatteministeren har oplyst til Folketinget om, hvad der foregik, og hvad der er kommet frem i undersøgelsesrettens beretning.

Da der ikke er nogen uoverensstemmelse, så troede jeg faktisk, at det var unødvendigt at diskutere; men det er det altså ikke. Nu har vi så været rundt om ordene igen, og så står det fast: Der er ingen uoverensstemmelser i, hvad skatteministeren har forklaret om forløbet hin nat, hvor han fik en indstilling – med beskrivelse af et fortilfælde – fra tre relevante embedsmænd

og en repræsentant fra Kammeradvokaten om at sige ja til en løsning; og det gjorde skatteministeren.

Det er, hvad vi har fået at vide af skatteministeren tidligere i forløbet, og det er, hvad der bliver dokumenteret af undersøgelsesretten.

Det er altså alligevel godt, at vi har fået lejlighed til at få det slået fast nu. Det er øjensynlig ikke absolut alle, det står klart for.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Fru Pernille Sams udviser jo en interesse for det danske sprogs fortolkning, som virkelig ville gøre Dansk Sprognævn og andre nationale kapaciteter rangen stridig. Derfor kan jeg ikke lade være med at spørge fru Pernille Sams, om det er gået op for den konservative ordfører, hvordan Frank Poulsen i sin undersøgelse beskriver situationen omkring telefakskrivelsen. Frank Poulsen beskriver på side 683, hvordan telefakskrivelsen bliver til, nemlig som resultatet af hektiske, men – må man formode – kvalificerede drøftelser mellem embedsmænd og en repræsentant for Kammeradvokaturen samt – fjøjer Frank Poulsen til – »med inddragelse af flere ministre«.

Mit spørgsmål til fru Pernille Sams er: Ligger der i Frank Poulsens måde at beskrive det på, at hr. Frank Poulsen mener, at skatteministeren ikke har noget ansvar?

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Nej, der ligger lige netop, at skatteministeren har et ansvar. Det er også det, jeg har forsøgt at få fru Pia Gjellerup til at indse, men fru Pia Gjellerup bliver ved med at sige, at der ingen uoverensstemmelser er mellem det, skatteministeren har sagt, og det, som Frank Poulsen siger.

Der er meget store uoverensstemmelser, for Frank Poulsen slår fast med syvtommersøm, at det var skatteministeren, der traf afgørelsen, og skatteministeren – og statsministeren for øvrigt også – har, hver gang de har kunnet komme af sted med at få indflettet en bemærkning et eller andet sted i hele forløbet, sagt, at det var embedsmænd, der traf afgørelsen; og det er en meget stor forskel. Og nu forsøger fru Pia Gjellerup at banalisere det med: Nå ja, det betyder ikke noget, om man siger, det er embedsmænd, der har truffet afgørelsen, eller om man selv tør stå ved sin beslutning, som så viser sig at være ulovlig.